Drzewa

Definicja rekurencyjna drzewa

- 1) Pojedynczy wierzchołek jest drzewem.
- 2) Jeśli dane są drzewa T_1, \dots, T_k o korzeniach r_1, \dots, r_k oraz pojedynczy wierzchołek r, to możemy stworzyć nowe drzewo T o korzeniu w r w ten sposób, że r będzie ojcem wierzchołków r_1, \dots, r_k .

Ciąg wierzchołków v_1, \ldots, v_k nazywamy ścieżką w drzewie, jeśli $\forall i = 2, \ldots, k$ wierzchołek v_i jest synem wierzchołka v_{i-1}

Długością ścieżki jest liczba krawędzi w ścieżce (czyli w ścieżce v_1, \dots, v_k liczba k-1).

Jeśli w drzewie istnieje ścieżka od wierzchołka v do wierzchołka u, to mówimy, że v jest przodkiem wierzchołka u, a u jest potomkiem wierzchołka v.

Wierzchołek, który nie posiada synów nazywamy liściem.

Liczbę synów danego wierzchołka v nazywamy stopniem danego wierzchołka i oznaczamy d(v).

Stopień całego drzewa d(T) to maksymalny ze stopni jego wierzchołków.

Wysokością wierzchołka w drzewie nazywamy długość najdłuższej ścieżki od tego wierzchołka do jednego z jego potomków.

Wysokością drzewa h nazywamy wysokość jego korzenia.

Def. Drzewo pełne rzędu k posiada stopień każdego wierzchołka nie będącego liściem równy k i wszystkie liście są na tym samym poziomie.

Liczba wszystkich wierzchołków w drzewie pełnym stopnia k o wysokości h jest równa

$$1+k+k^2+\ldots+k^h=\frac{1-k^{h+1}}{1-k}=\frac{k^{h+1}-1}{k-1},\ k>1.$$

Dla k = 1 : h + 1.

Implementacje drzew

Implementacja tablicowa

```
class drzewo
{ int n; //n jest liczbą węzłów drzewa o węzłach 0, \ldots, n-1
  int ojciec [MAX]; // ojciec[i]=j jeśli j jest ojcem i
                    // ojciec[k]=-1 jeśli k jest korzeniem
  public:
  drzewo(){};
  friend istream & operator >> (istream &, drzewo &);
  friend ostream & operator << (ostream &, drzewo);
  int StopienWezla(int);
  int StopienDrzewa();
  int LiczbaLisci();
  int WysokoscDrzewa(); // niełatwe
};
istream & operator >> (istream &we, drzewo &T)
{cout << "Podaj liczbę węzłów w drzewie: ";
we >> T . n;
for (int i = 0; i < n, i + +)
 {cout << "Podaj ojca węzła "<<i << ": ";
  we>>T. ojciec[i];
```

```
return we;
int drzewo::StopienWezla(int i)
{ int licznik = 0;
 for(int j=0; j< n; j++)
 if (ojciec[j]==i) licznik++;
 return licznik;
int drzewo::LiczbaLisci()
{ int licznik = 0;
 for(j=0; j< n; j++)
  if (StopienWezla(j)==0) licznik++;
 return licznik;
Implementacja drzewa poprzez listy synów
struct wezel
{ int klucz; //numer wierzchołka
wezel *nast;
class drzewo
{int n; // n jest liczbą węzłów drzewa o kluczach 0, \ldots, n-1
 wezel *tab [MAX];
 public:
 drzewo(){};
 friend istream & operator >> (istream &, drzewo &);
 friend ostream & operator << (ostream &, drzewo);</pre>
 int StopienWezla(int i);
 int StopienDrzewa();
 int LiczbaLisci();
 int WysokoscDrzewa(); // niełatwe
};
istream & operator >> (istream &we, drzewo &T)
{ int ojciec;
  wezel *pom;
  cout << "podaj liczbę węzłów w drzewie: ";</pre>
  we>>T.n;
  for (int i=0; i < n; i++)
  T. tab [i]=NULL;
  for (int i = 0; i < n; i + +)
  {cout << "Podaj ojca węzła "<<i << ": ";
   we>> ojciec;
   pom=new wezel; // dodajemy nowy wezel na poczatek listy ojca
   if (pom!=NULL)
    \{pom->klucz=i;
```

```
pom->nast=tab[ojciec];
     tab[ojciec]=pom;;
 return we;
int drzewo::StopienWezla(int i)
{ wezel *pom;
  int licznik=0;
  pom=tab[i];
  while (pom!=NULL)
  {licznik++;
   pom=pom->nast;
  }
 return licznik;
ostream & operator << (ostream &wy, drzewo T)
  // wypisujemy kolejne węzły i po dwukropku ich synów
  wezel *pom;
  for(int i=0; i < n, i++)
   { wy<<i <<": ";
    pom=tab[i];
    while (pom!=NULL)
     { wy < pom -> klucz << ", ";
       pom=pom->n a s t;
   }
  return wy;
}
Implementacja drzewa - Lewy syn - prawy brat
struct wezel
{ int klucz;
wezel *ojciec , *lewy_syn , *prawy_brat;
};
class drzewo
{ wezel *korzen;
public:
. . .
. . .
};
```

Drzewa binarne

Def. Drzewo nazywamy binarnym, jeśli stopień każdego wierzchołka wynosi co najwyżej 2.

Twierdzenie

```
h+1 \le n \le 2^{h+1}-1, gdzie h - wysokość drzewa i n - liczba wierzchołków drzewa.
```

```
\begin{array}{l} n \leqslant 2^{h+1} - 1 \\ 2^{h+1} \geqslant n+1 / \log_2 \\ h+1 \geqslant \log_2 (n+1) \\ h \geqslant \log_2 (n+1) - 1 \end{array}
```

Wniosek

```
\log_2\left(n+1\right)-1\leqslant h\leqslant n-1
```

Implementacja drzewa binarnego

Rozważamy drzewo binarne w postaci uporządkowanej (tzn. synowie danego węzła mają jednoznacznie określonego lewego i prawego syna).

```
struct wezel
{int klucz;
wezel *ojciec, *lewy, *prawy;
};

class drzewo2 //binarne
{wezel *korzen;
public:
...
void preorder(wezel *);
void preorder();
...
};
```

Porządki wierzchołków w drzewach binarnych

Rekurencyjne metody uporządkowania wierzchołków w drzewie:

1) PREORDER

- A. wypisz wierzchołek,
- B. wypisz rekurencyjnie węzły lewego poddrzewa w porządku preorder
- C. wypisz rekurencyjnie węzły prawego poddrzewa w porządku preorder

2) POSTORDER

- B. wypisz rekurencyjnie węzły lewego poddrzewa w porządku postorder
- C. wypisz rekurencyjnie węzły prawego poddrzewa w porządku postorder
- A. wypisz wierzchołek,

3) INORDER

- B. wypisz rekurencyjnie węzły lewego poddrzewa w porządku inorder
- A. wypisz wierzchołek,
- C. wypisz rekurencyjnie węzły prawego poddrzewa w porządku inorder

Spostrzeżenie. Kolejność liści w każdym z tym trzech uporządkowań jest zawsze taka sama.

```
void drzewo2::preorder() //wypisuje wezły całego drzewa
{ preorder(korzen);
}
```

Drzewa przeszukiwań binarnych (ang. BST - Binary Search Tree)

→ Wykorzystywane są do reprezentowania dynamicznego zbioru danych, którego elementy są identyfikowane za pomocą reprezentujących je kluczy.

Taka struktura może być wykorzystywana jako np. kolejka priorytetowa.

BST to takie drzewo binarne, w którym klucze uporządkowane są według następującej reguły:

```
klucz (u) \leq klucz (v) dla każdego u znajdującego się w lewym poddrzewie wierzchołka v.
```

klucz (v) < klucz (u) dla każdego węzła u znajdującego się w prawym poddrzewie wierzchołka v.

```
struct wezel
     typ_klucza klucz;
     wezel *ojciec , *lewy , *prawy;
};
class BST
  wezel *korzen;
   public:
  BST();
   wezel* minimum();
   wezel* maksimum();
   wezel *znajdz(typ_klucza);
   void wstaw(typ_klucza);
   wezel* nastepnik(wezel*);
   wezel* poprzednik(wezel*);
   void usun(wezel*);
  ~BST();
};
BST::BST(){
 korzen=NULL;
wezel* BST::minimum()
{ //zwraca wskaźnik do węzła z minimalną wartością klucza
   wezel *pom;
  pom=korzen;
   if (pom==NULL) return pom;
   while (pom->lewy!=NULL) pom=pom->lewy;
   return pom;
wezel* BST:: znajdz(typ_klucza x)
 //wyszukuje pierwsze wystąpienie w drzewie klucza
```

```
// o wartości x lub zwraca NULL gdy nie ma takiego
  // elementu w drzewie
     wezel *pom;
     pom=korzen;
     while (pom!=NULL && pom\rightarrowklucz!=x){
       if(x \le pom -> klucz) pom = pom -> lewy;
       else pom=pom->prawy;
     return pom;
  }
    void BST::wstaw(typ_klucza x)
 {//nowy element jest zawsze wstawiany jako liść
      wezel *p, *q, *r;
      p=new wezel;
      if (p!=NULL) {
        p \rightarrow k lucz = x;
        p\rightarrow lewy=p\rightarrow prawy=NULL;
        q=korzen;
         r = NULL;
         while (q!=NULL)
           r=q;
           if(x \le q - klucz) q = q - slewy;
           else q=q->prawy;
         if (r==NULL){ //drzewo puste
           korzen=p;
           korzen -> ojciec = NULL;
         else {
           if(x \le r - > klucz)
             r \rightarrow lewy = p;
             p \rightarrow ojciec = r;
           else {
             r \rightarrow prawy = p;
             p \rightarrow ojciec = r;
           }
        }
      }
    }
Spostrzeżenie. Węzły (klucze) w drzewie BST w porządku INORDER tworzą zawsze ciąg niemalejący.
 wezel *BST:: nastepnik (wezel *w)
 //zwraca wskaźnik do elementu, który jest następnikiem
 //w porządku INORDER elementu wskazywanego przez wskaźnik w
```

wezel *p, *q;

if (p->prawy!=NULL) {
 q=p->prawy;

q=q->lewy; return q;

while (q->lewy !=NULL)

p=w;

else {

```
while (p->ojciec!=NULL && p->ojciec ->prawy==p)
        p=p->oiciec;
      return p->ojciec;
  wezel* BST::poprzednik(wezel *w)
   //zwraca wskaźnik do elementu, który jest poprzednikiem
   //w porządku INORDER elementu wskazywanego przez wskaźnik w.
   wezel *p,*q;
    p=w;
    if(p\rightarrow lewy!=NULL){
      q=p->lewy;
       while (q->prawy!=NULL)
         q=q->prawy;
       return q;
    else {
       while (p->ojciec!=NULL && p->ojciec->lewy==p)
         p=p->ojciec;
       return p->ojciec;
    }
  }
 }
W celu usunięcia węzła rozważamy 3 przypadki:
    1) usuwamy węzeł, który nie ma synów
   2) usuwamy węzeł, który ma dokładnie jednego syna
   3) usuwamy węzeł, który ma dwóch synów
   void BST::usun(wezel *w){
      wezel *s, *t;
      //s będzie wskaźnikiem do elementu, który
      // "fizycznie" będziemy usuwać
      if (w->lewy==NULL || w->prawy==NULL) s=w;
      else s=poprzednik(w);
      if(s\rightarrow lewy!=NULL) t=s\rightarrow lewy;
      else {
        if(s->prawy!=NULL) t=s->prawy;
        else t=NULL;
      if (t!=NULL) t->ojciec=s->ojciec;
      if (s->ojciec==NULL) korzen=t;
      else {
        if (s->ojciec ->prawy==s) s->ojciec ->prawy=t;
        else s->ojciec ->lewy=t;
     w \rightarrow k lucz = s \rightarrow k lucz;
      delete s;
   }
Zad. domowe. Napisać funkcje:
int wysokosc(wezel *w);
int wysokosc();
void potomkowie(wezel *w);
void przodkowie(wezel *w);
int CzyPotomek(wezel *p, wezel *w);//czy p jest potomkiem w
int CzyPrzodek (wezel *p, wezel *w); //czy p jest przodkiem w
```

Spostrzeżenie.

Podstawowe operacje na losowym drzewie BST (tzn. wstaw, usun, znajdz, ...) mają pesymistyczną złożoność O(h) a w konsekwencji O(n) (bo h = O(n)).

Def.

Niech **losowo skonstruowane drzewo BST** o *n* kluczach będzie drzewem powstającym przez wykonanie ciągu operacji wstaw(...) dla *n* kluczy pojawiających się w losowej kolejności do początkowo pustego drzewa. Zakładamy, że każda z *n*! permutacji kluczy jest jednakowo prawdopodobna.

Lemat.

Wysokość losowo skonstruowanego drzewa BST o n węzłach wynosi $\Theta(\log n)$.

Wniosek.

Podstawowe operacje na losowym drzewie BST (tzn. wstaw, usun, znajdz, ...) mają średnią złożoność O(log n).

Drzewa AVL

→ są to drzewa BST o dodatkowej własności: dla każdego węzła wysokość jego poddrzew różni się co najwyżej o 1.

Lemat

Wysokość drzewa AVL o n węzłach wynosi $h = \Theta(\log n)$.

Dowód

Maksymalna liczba węzłow o drzewie binarnym o wysokości h wynosi $2^{h+1}-1$. Niech m_h oznacza minimalną liczbę węzłów w drzewie AVL o wysokości h. $m_h=m_{h-1}+m_{h-2}+1$

$$y_n = y_{n-1} + y_{n-2} + 1$$

 $y_n - y_{n-1} - y_{n-2} = 1$ równanie rekurencyjne liniowe niejednorodne.

Rozwiązujemy najpierw równanie rekurencyjne jednorodne

$$y_n - y_{n-1} - y_{n-2} = 0$$

$$y_n = \lambda^n$$

$$\lambda^n - \lambda^{n-1} - \lambda^{n-2} = 0 \qquad /: \lambda^{n-2}$$

$$\lambda^2 + \lambda - 1 = 0$$

$$\lambda_1 = \frac{1+\sqrt{5}}{2} \vee \lambda_2 = \frac{1-\sqrt{5}}{2}$$

Dostajemy dwa rozwiązania bazowe: $y_n^1 = (\frac{1+\sqrt{5}}{2})^n$ oraz $y_n^2 = (\frac{1-\sqrt{5}}{2})^n$

8

Rozwiązanie ogólne równania jednorodnego jest kombinacją liniową rozwiązań bazowych.

$$y_n = C_1 \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n + C_2 \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n$$

Metodą przewidywania znajdujemy rozwiązanie szczególne równania niejednorodnego. $y_* = A$

Wstawiamy y* do równania niejednorodnego.

$$A - A - A = 1$$

$$A = -1$$

$$y_* = -1$$

Rozwiązanie ogólne rozwiązania niejednorodnego jest sumą rozwiązania ogólnego równania jednorodnego i rozwiązania szczególnego.

$$y_n = C_1(\frac{1-\sqrt{5}}{2})^n + C_2(\frac{1+\sqrt{5}}{2})^n - 1$$

Znajdujemy wartość stałych C_1 i C-2 wykorzystując warunki początkowe.

$$y_0 = m_0 = 1$$
 $y_1 = m_1 = 2$

$$y_n = \frac{1}{\sqrt{5}} \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \frac{1}{\sqrt{5}} \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n - 1$$

$$y_n = \frac{1}{\sqrt{5}} \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \frac{1}{\sqrt{5}} \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n - 1 \approx \frac{1}{\sqrt{5}} (1.61)^n - \frac{1}{\sqrt{5}} (-0.61)^n - 1 \approx \frac{1}{\sqrt{5}} (1.61)^n$$

$$m_h \leqslant n \leqslant 2^{h+1} - 1$$

$$2^{h+1} \ge n+1$$

$$h \geqslant \log_2(n+1) - 1 \ (**)$$

$$\frac{1}{\sqrt{5}}(1.61)^h \leqslant n / \log_{1.61}$$

$$h \le \log_{1.61} \sqrt{5}n) = \frac{\log_2(\sqrt{5}n)}{\log_2 1.61} = \frac{\log_2 \sqrt{5} + \log_2 n}{\log_2 1.61}$$
 (*)

$$(*),(**)\Rightarrow \log_2(n+1)\leqslant h\leqslant \tfrac{\log_2\sqrt{5}+\log_2 n}{\log_2 1.61}\Rightarrow h=\Theta(\log_2 n)$$

Wniosek

Wszystkie operacje podstawowe na drzewie AVL da się wykonać w pesymistycznym czasie $O(\log n)$

Zad. Co to jest drzewo AVL? Podaj wzór rekurencyjny na minimalną liczbę węzłów w drzewie AVL o wysokości *h*. Oblicz minimalną liczbę węzłów jaką może mieć drzewo AVL o wysokości równej 4 i narysuj jedno z tych drzew.

Podobnie jak drzewa AVL definiujemy drzewa czerwono-czarne, B-drzewa, 2-3 drzewa.

Grafy

```
G=(V,E) - uporządkowana para zbiorów V - zbiór wierzchołków Liczba wierzchołków nazywana jest rzędem grafu. E - zbiór krawędzi E\subset \{\{u,v\}:u,v\in V\} Często zamiast \{u,v\} piszemy krócej uv. Liczba krawędzi nazywana jest rozmiarem grafu. N(u)=\{v\in V:uv\in E\} - sąsiedztwo wierzchołka u d(u)=|N(u)| - stopień wierzchołka u Przykład. V=\{0,1,\ldots,5\} E=\{\{0,1\},\{0,2\},\{1,2\},\{1,3\},\{1,4\},\{2,5\}\}
```

Implementacja grafów

```
1. Macierz sąsiedztwa
V = \{0, 1, \dots, n-1\}
macierz A \in M_{n \times n}
A[i][j] = \left\{ \begin{array}{ll} 1 & \{i,j\} \in E \\ 0 & \{i,j\} \not\in E \end{array} \right.
Macierz A jest macierzą symetryczną.
class graf
{ int n;
int A[MaxRzad][MaxRzad];
public:
graf();
int LiczbaWierzcholkow();
int LiczbaKrawedzi();
int MaksymalnyStopien();
int Minimalny stopien();
istream & operator >>(istream &, graf &);
ostream & operator <<(ostream &, graf);
graf :: graf ()
\{n=0;
for (int u=0; u < MAxRzad; u++)
 for(int v=0; v<MaxRzad; v++)
  A[u][v]=0;
istream & operator >>(istream &we, graf &G)
{cout << "Podaj liczbę wierzchołków grafu: ";
 we>>G.n;
 cout << "Podaj krawędzie grafu (jako pary liczb naturalnych)";</pre>
```

```
cout << "Jeśli chcesz zakończyć podawanie krawędzi wpisz parę -1 -1.";
 we>>u>>v;
 while (u \ge 0 \&\& v \ge 0)
 \{G.A[u][v]=1;
  G.A[v][u]=1;
  we>>u>>v;
 return we;
int graf :: LiczbaKrawedzi ()
\{ int m=0 \}
 for (int u=0; u<n; u++)
   for (int v=u+1; v<n; v++)
     m+=A[u][v];
 return m;
}
2. Lista sąsiedztw
struct wierzcholek
{int nr;
 wierzcholek *nast;
class graf
{ int n;
wierzcholek *tab[MaxRzad];
public:
graf();
int LiczbaWierzcholkow();
int LiczbaKrawedzi();
int MaksymalnyStopien();
int MinimalnyStopien();
istream & operator >>(istream &, graf &);
ostream & operator <<(ostream &, graf);
};
graf::graf()
\{n=0;
for (int u=0; u < MAxRzad; u++)
 tab [u]=NULL;
ostream & operator <<(ostream &wy, graf G)
\{ for(int u=0; u< G.n; u++) \}
 wy<<u<<": ";
 wierzcholek *pom;
 pom=G. tab [u];
 while (pom!=NULL)
  { wy <<pom->nr <<", ";
   pom=pom->nast;
 return wy;
}
istream & operator >>(istream &we, graf &G)
{cout << "Podaj liczbę wierzchołków grafu: ";
 we >> G.n;
 cout << "Podaj krawędzie grafu (jako pary liczb naturalnych)";</pre>
```

```
cout << "Jeśli chcesz zakończyć podawanie krawędzi wpisz parę -1 -1.";
we>>u>>v;
while (u \ge 0 \& v \ge 0)
{ wierzchołek *pom;
pom=new wierzcholek;
 if (pom!=NULL) //dodajemy v do listy sąsiadów u
   \{pom->nr=v;
    pom->nast=G.tab[u];
    G. tab [u]=pom;
pom=new wierzcholek;
 if (pom!=NULL) //dodajemy u do listy sąsiadów v
   \{pom->nr=u;
    pom \rightarrow nast = G. tab[v];
    G. tab[v]=pom;
we>>u>>v;
return we;
```

Przeglądanie wierzchołków grafu

Przeglądanie grafu wgłąb (DFS - depth first search)

```
Pseudokod:
    przegladanie_wglab(G)
{
        for(każdy wierzchołek v w G) //trzeba zadeklarować
            odwiedzony[v]=0; //globalnie tablicę
        for(każdy wierzchołek v w G) //int odwiedzony[MaxRzad];
        if(odwiedzony[v]==0)
            DFS(G,v);
}

DFS(G,v)
{
        odwiedzony[v]=1;
        wypisz(v);
        for(każdy sąsiad u wierzchołka v w G)
            if(!odwiedzony[u])
            DFS(u);
```

Przeglądanie wgłąb w implementacji poprzez macierz sąsiedztwa

}

```
void graf::DFS(int v)
      odwiedzony[v]=1;
      cout << v << ", ";
      for(u=0; u< n; u++)
       if(A[v][u]==1) //u jest sąsiadem v
         if (odwiedzony[u]==0) //u jest nieodwiedzony
          DFS(u);
    }
Ćw.
Napisz funkcję spojny(), która sprawdzi czy graf jest spójny.
void graf::spojny()
\{DFS(0);
 for (int v=0; v<n; v++)
  if (odwiedzony[v]==0) return 0;
 return 1;
Ćw. Napisz funkcję LiczbaSkladowychSpojnych() (która zwróci liczbę składowych spójnych grafu) oraz funkcję Wypisz-
SkladoweSpojne(), która wypisze wierzchołki kolejnych składowych spójnych (np. skladowa 1: 0, 1, 4, ..., składowa 2: 2,
3, ...)
int odwiedzony[MaxRzad];
int k=0;
void graf::przegladanie_wglab2()
   { for(v=0; v < n; v++)
      odwiedzony[v]=0;
      for (v=0; v < n; v++)
        if (odwiedzony[v]==0)
         \{k++;
          DFS2(v);
   }
void graf::DFS2(int v)
      odwiedzony[v]=k;
      for(u=0; u< n; u++)
       if(A[v][u]==1) //u jest sąsiadem v
         if (odwiedzony[u]==0) //u jest nieodwiedzony
          DFS2(u);
    }
int graf::LiczbaSkladowychSpojnych()
   { przegladanie_wglab2();
     return k;
    }
void graf::WypiszSkladoweSpojne()
   { przegladanie_wglab2();
      for (int i=1; i \le k; i++)
       { cout << "Składowa "<<i << ": ";
         for (int j=0; j< n; j++)
          if(odwiedzony[j]==k) cout << j << ", ";
```

```
cout << end1;
       }
Przeglądanie grafu wszerz (BFS - breadth first search)
Pseudokod.
   przegladanie_wszerz(G)
     for (każdy wierzchołek v w G)
        odwiedzony[v]=0;
     for (każdy wierzchołek v w G)
        if (odwiedzony[v]==0)
         BFS(G, v);
   }
   BFS(G, v)
     odwiedzony[v]=1;
     wstaw_do_kolejki(v);
     while(!kolejka_pusta())
        v=pobierz_z_kolejki(); //i usuń z kolejki
        wypisz(v);
        for (każdy sąsiad u wierzchołka v w G)
          if (!odwiedzony[u])
            odwiedzony[u]=1;
            wstaw_do_kolejki(u);
        }
   }
Przeglądanie wszerz w implementacji poprzez macierz sąsiedztwa
int odwiedzony[MaxRzad];
void graf::przegladanie_wszerz()
   { for(v=0; v < n; v++)
     odwiedzony[v]=0;
     for (v=0; v < n; v++)
        if (odwiedzony[v]==0)
          BFS(v);
   }
#include "kolejka.h"
//w pliku kolejka.h mamy implementację kolejki
void graf::BFS(int v)
   { kolejka K;
     odwiedzony[v]=1;
     K. wstaw(v);
     while (K. pusta()==0)
```

v=K.zwroc(); K.usun(); cout<<v<", ";

Przeglądanie wszerz w implementacji poprzez listy sąsiedztw

W miejsce (*) wystarczy wstawić:

```
void graf::CzyKrawedz(int v, int u)
{ wierzcholek *pom;
  pom=tab[v];
  while (pom!=NULL)
    {if (pom->nr==u) return 1;
     pom=pom->nast;
    }
  return 0;
}
```

Twierdzenie.

Złożoność algorytmów przeglądania wgłąb i wszerz: $O(m+n) (= O(n^2))$, gdzie $m (\leq \frac{n(n-1)}{2})$ jest liczbą krawędzi w grafie.

Cykl Eulera

Cyklem (obchodem) **Eulera** w grafie *G* nazywamy taką drogę, rozpoczynającą się i kończącą w tym samym wierzchołku, która zawiera wszystkie krawędzie grafu *G* dokładnie 1 raz.

Graf, który ma cykl Eulera nazywamy grafem eulerowskim.

Twierdzenie. (Euler, 1736)

Graf G jest eulerowski \Leftrightarrow gdy G jest spójny i wszystkie wierzchołki tego grafu mają stopnie parzyste.

Ćw. Napisz fukcję składową **eulerowski**() klasy graf (w obu implementacjach), która zwróci 1, jeśli graf jest eulerowski i zwróci 0 w przeciwnym przypadku.

Algorytm (łatwy do zapamiętania z bardzo kiepską złożonością)

Rozpocznij od dowolnego wierzchołka.

Z aktualnego wierzchołka przejdź do sąsiedniego wierzchołka dowolną krawędzią (która nie jest mostem) i usuń tę krawędź z grafu.

Mostem w grafie nazywamy taką krawędź, której usunięcie spowoduje, że liczba składowych spójnych w grafie wzrośnie.

Uwaga

Sprawdzenie, czy krawędź jest mostem można dokonać w czasie O(m) a więc sprawdzanie dla wszystkich m krawędzi czy są one mostami spowoduje, że złożoność powyższego algorytmu jest aż $O(m^2)$.

```
v=szczyt_STOSU;
        if(N(v) \neq \emptyset) //N(v) - zbi\'or sąsiad\'ow v w grafie G
             u=pierwszy wierzchołek z N(v);
             wstaw wierzchołek u na STOS;
             usun krawędź uv z grafu G //E = E \setminus \{u, v\};
         else //gdy N(v) = \emptyset
         usuń v ze STOSU
         wstaw v na CE
      }
}
#include "stos.h"
void graf::cykl_Eulera()
  //zakładamy, że G = (V, E) ma cykl Eulera
     stos STOS, CE;
    STOS.wstaw(0);
     while (!STOS. pusty())
        v=STOS.zwroc();
        int u=0;
         while (u < n)
            \{ if (A[v][u] == 1) \}
               \{STOS.wstaw(u);
                A[v][u]=0; A[u][v]=0;
                break;
               }
             u++;
         if (u==n) // tzn. N(v) = \emptyset
          {STOS.usun();
           CE. wstaw(v);
          }
        }
}
```

Twierdzenie.

Złożoność algorytmu znajdowania cyklu Eulera jest $\theta(m)$.